

Posudek diplomové práce Zuzany Kováčikové

Téma: Divadlo pro Lublaň

Vedoucí diplomové práce: MgA. Ondřej Císler, Ph.D.

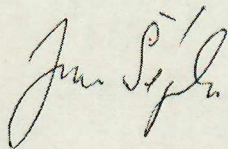
Diplomantka si pro svoji práci zvolila téma divadla pro Lublaň. Impulsem byla vypsaná soutěž z roku 2016, která zkoumala pozici i náplň stávajících divadel. Zuzana pro svůj návrh volí parcelu v centru města, která je v současné době vnitroblokem. Tato lokalita byla řešena již v minulosti v samostatných architektonických soutěžích. Z poslední z nich vzešel návrh na památník obětem všech válek, který byl částečně realizován v roce 2013. Zuzana vychází z celkového urbanistického plánu tohoto návrhu, který počítal s otevřením vnitrobloku, kde se mělo realizovat nové náměstí s parkovou úpravou.

Diplomantka si klade za cíl navrhnout divadlo, které by umožnilo řadu proměnlivých scén, a obohatilo tak celkovou skladbu divadel v Lublani o nové možnosti. V předkládané diplomové práci je uvedeno několik příkladů divadel. Vzhledem k tomu, že se má jednat o proměnlivou scénu, očekával bych ale spíše příklady takového druhu. Mám na mysli především známé příklady řešení divadel ze začátku 20. století, jako je Total theatre od Waltera Gropiuse, Kugeltheater od Andora Weiningerse, nebo experimentální divadla od ruských konstruktivistů, divadla od Normana Bela Geddesa, Universal Theatre a Endless Theater od Fredericka Kieslera a dalších. Na základě toho bych se také ptal, zda nebylo možné navrženou sestavu zhruba pěti variant variability sálu obohatit ještě o další možnosti?

Z hlediska urbanistického řešení Zuzana situuje svůj návrh do vnitrobloku k navrhovanému novému náměstí. Situování převýšené hmoty ve formě krychle do tohoto prostředí považuji za velmi zajímavé. Na předkládaných zákresech můžeme vidět, že by se divadlo stalo novou dominantou řešeného místa. V panoramatických pohledech by se nová hmota přidávala do množiny kostelů a důležitých dominant města. Navíc by také zviditelnila samotný vnitroblok, který se tímto momentem stane součástí veřejného prostoru celého města.

Celkovou koncepcí je krychle, ve které je umístěn variabilní sál. Zuzana o svém návrhu hovoří jako o „divadelním stroji“, kterému odpovídá i výraz vnější fasády. Stavební program přejímá diplomantka ze zadání připraveného pro soutěž a naplňuje ho ve své krychli v osmi nadzemních podlažích. Dispozice jsou přehledné a k jejich řešení nemám žádné závažné připomínky. Otázkou může být umístění divadelního sálu do samotné formy krychle. Očekával bych, že tento sál bude jakýmsi jádrem, nebo středobodem zvolené formy. Místo toho zjišťuji především v řezech, že sál je umístěn u jedné ze stran velkorysé krychle. Hmota samotného sálu je formálně přepsána i na fasády ve formě struktury z tahokovu, a to i v případě, kdy sál na fasádě není přímo umístěn. Sitování sálu v navržené krychli považuji za zásadní moment celé předkládané práce, a proto bych se chtěl Zuzany zeptat, co ve svém konceptu považuje za podstatnější: formu krychle, nebo samotný sál? Osobně se domnívám, že by tím nejdůležitějším momentem měl být samotný sál, okolo kterého se měla rozvinout idea krychle. Celý objem by měl pak obsluhovat vnitřní jádro se sálem a měl by být jakýmsi servisem. Fasáda by měla tento koncept také vyjadřovat. Pak bych dokázal takový koncept pojmenovat „strojem na divadlo“.

Diplomantce se tedy podle mého názoru dobře podařilo vytvořit novou dominantu ve městě uvnitř vnitrobloku. Nicméně velkoryse řešená hmota vzbuzuje větší očekávání, než nakonec přináší řešení samotného konceptu. Navrhuji diplomový projekt přijmout a hodnotím známkou B.

Doc. Ing. akad. arch. Jan Šepka

V Praze 29. 5. 2018